

ட.
சிவமயம்.

மாரியம்மன் உற்பத்தி

இஃ து
பழை ஏட்டுப் பிரதிகளிலிருந்து எடுத்து,

மட்டுக்களப்பு
ஆரையம்பதி

ச. விவேகானந்த முதலியர் அவர்களால்
அச்சிடுவிக்கப்பட்டது.

1950

All rights reserved. — பதிப்புரிமை ஆசிரியருக்கேயுரியது.

முகவுரை

இற்றைக்கு பல நூறு ஆண்டுகளின்மூன்று எம் முன்னேர்கள் வழிபட்டுவந்த மாரியம்மன் ஆலயங்களில் பாடப் பெற்ற அம்மன் வரலாறு காலத்துக்குக் காலம் திரிவுற்று மூலபாடத்தினின்றும் வேறுபட்டுச்சிதைந்து மறைக்குபோகும் திலையிலிருப்பதால் எம்மினத்தவர் பலரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இச்சிறு புத்தகத்தை அச்சிட முன் வந்துள்ளேன். இதிற் காணப்படும் பாக்கள் காலஞ்சென்ற திரு. சி. குமார சுவாமி ஜயர் அவர்களால் பார்வையிடப்பட்டுத் திருத்தப் பட்டவை.

சி. விவேகானந்த முதலியார்.

10/1/72

அணிந்துரை

—०—

பலவகைப்பட்ட சக்தி வழிபாடுகளில் ஒன்றுகிய மாரியம்மன் வணக்கம் பண்டைக்காலங்தொட்டு நம் தமிழ்மக்களிடையே சிலவிவருகிறது. கிரியா சக்தி வழிவராகக் கருதப்படும் இத்தெய்வம் நீலகிழிப்பாண்டியனின் சரித்திரத்தோடு தொடர்புற்றுக் கணப்படுகின்றது. ஆனால் கண்ணகியின் சரித்திரத்தைப்போன்று சங்க இலக்கிய ஆதாரங்கள் எதுவும் இதற்கு இருப்பதாகத்தெரியவில்லை. எனினும் தமிழ்மக்கள் வைகுரி முதலிய தொற்று சோய்கள்கண்டபோது அம்மனுக்கு விசேஷ ஆராதனைகள் செய்துவந்தனர். அதைப்பின் பற்றியே இன்றும் மட்டுக்களப்படுப்பகுதியில் அம்மன் ஆலயங்களில் வருடமொந்துறை ஆதாரனைகள் நடந்துவருகின்றன. ஜமதக்ஞிமுனிவரின் புத்திரனை பரசுராமன் தன் தந்தையின் கட்டளைப்படி தன் கையினால் வெட்டிய தாயின் தலையையும் அவள் தன் கணவனின் பூஜைக்குக் கொண்டுவரும் நீர்க்குடத்தையும் ஞாபகப்படுத்தி தன் பிற்காலத்தில் தாயை வணங்கிவந்தழறையை அநுசரித்தே மாரியம்மன் பூஜைழறையும் அமைந்திருக்கிறது ஆகையினால் இஃது கேள நாட்டிலீருந்து இங்கு கொண்டுவரப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. மாரியம்மன் ஆலயங்களில் ஒவ்வொருவருடமும் ஆளி மாதம் பெளர்ணாமி தினத்துக்கு முந்திய சிலநாட்களில் ஆராதனை தொடங்கும். பெளர்ணாமியிலன்று பெண்குழந்தைகளை ஆலயத்தில் அமுதசெய்வித்து அதன்பின் அம்மனை நீராட்டி விழுக்கொண்டாடுவது வழக்கம். இவ்வித உற்சவங்காலங்களில் பாடப்படும் பாக்கள் மாரியம்மன் உற்பத்தி, மாரியம்மன் தாலாட்டு, மாரியம்மன் காவியம் மாரியம்மன் குளிர்த்தி என்பனவாப். அவற்றின் முறைப்பகுதியாகிய மாரியம்மன் உற்பத்தி இப்பொழுததான் முதன் முதலாக அச்சிடப்பட்டு வெளிவருகிறது தமிழ் மக்கள் இதனை ஆதரிப்பார்களென நம்புகிறேன்.

சி. சோமசுந்தரம்
ஹோமகம்,

உ

சிவமயம்.

மாரியம்மன் உற்பத்தி

வினாயகர் துதி.

எல்லாவுலகத் திருத்தீணக்குமே யிறையாய்ச்
சோல்லுங்கரி முகத்துச்சோதியே—பல்லுயிர்க்கு
மம்மையாயென்று மருளு மகமாரி
யம்மைதாழ் போற்ற வருள்

சிந்து

சீரிலங்கு தென் கயிலே நாதர் பங்கில் வாருமருள்து
தேவி சிவகாமி தவஞ்சு செய்ய நினைந்து
ஏரிலங்கு மக்கினியை ஈஸ்பரியரள் தான் வளர்த்து
ஏழ் கரகக் கும்ப மொன்று தானிறத்தியே
பாரிலங்கு பொன்னி னெழுத்தானி ரெண்டு மேலைமத்துப்
பாவை நல்லாள் பாதமதன் மேனிறுவியே
தாரிலங்கு கொன்றை தும்பை நிரிலங்கு செஞ்சடைமேல்
தானனிந்த ஈசு பரன் தன்னை நினைந்து
ஏகபரன் பாத மதை நாளு மகலாதபரை
ஈஸ்பரணைப்போற்றி சிதம் செய் தவத்தினால்
போகமுற்ற பொன்னு வகும் ழவுலகுங் கீழுலகும்
ஷுவைதவத்திச் சுடர் பொடித் தெழும் பியே
ஆகமிக வேகவதனுலிடைந்து வானவர்கள்
ஆதி சிவன் பால பய மென்று விழவே
பாக முற்றவன் பர்துயர் போக வருள் செய்பரமன்
பார்த்து நுமக் குற்றதுயர் சாற்றுமென்னவே
தக்கனிட்ட சாபமதை யக்கணமே போக்கவென்று
சந்திரணைச் செஞ்சடைமேல் தாங்கியணிந்தோய்
மிக்கவுப் பூண்ணிந்த செக்கர் திரு மேனியனே
மேனிமுன் பாதமத டைக்கலமென்றே
தொக்கவனால் மீதினின்று மிக்க தவஞ்செய் தருஞும்
தோகைதவத் தக்கனியின் வேகமதனால்
சிக்கியடி யார்க்கடிமை செய்பரனே யின்டடைந்தோம்
சேருமடி யேங்கள்துயர் திருமென்னவே
ஆழிசுற்றும் ழவுலகம் மீனிபெற்று வாழ்கவென்று
ஆதிசிவன தேவருக் கபய மளித்து

சூழ்பெற்ற வெள் னைய யிருவதத் தோனுக்கியர்க்கு
 சுந்தரஞ் சே ரெங் தை விடை தானருளியே
 சீதமுற்ற செங்கமலப் பாத மிரண் டுசிதன்னில்
 சேர்த்து சிற்கும் நற்றவத்தைப் பார்க்கனினீங்து
 போதமுற்று வென்ற வைம் புலத்தவத்தர் சூழ்ந்துவா
 ழுதகண நாதர்கள் பொற பாதம் வருட
 நாதமுற்ற விஞ்சயர்கள் கீதஜிசை பாடிவர
 நாரதன் மகதிகொடு ராகமிசைப்ப
 வேத முற்று மாய்ந்த மறை வேதியர்கள் ஆசிசோல
 மேலுவகர் கற்பகப்பு மாரி பொழிய
 பச்சை நிற மாயனுடன் பங்கயன்கை கொட்டிவர
 பைங்கொடியார் கற்பூர வாலாத்தி மெடுக்க
 நச்சரவப் பூணவிக்த ருசர கணம் வாழ்த்திவர
 நந்தி பிரம்பா லொதுக்கி முந்தி நடக்க
 துச்சவுண சாலமொடு சூரையும் வென்றதிறல்
 சுப்பிரமணியர் கணம் கேஷிநடக்க
 செக்கர் முகில் போலழகச் சத்திகணம் சூழ்ந்துவா
 தேவர் பிரான் வெள்விடையின் மீதிலமர்ந்தே
 சக்க மனைச்சாரல் தன்னில் மிக்கதவஞ்சு செய்து சிற்கும்
 சத்திவத்துக் கரனுர் சித்தமிரங்கி
 பக்கமதில் வந்து சிற்கப் பார் பதியாள் தானெழுந்து
 பாதமதில் வீழ்ந்து சில தோத்திரஞ் சொல்வாள்.

விருத்தம்

அண்ட பகிரண்ட புவனம் களாகி
 அவற்றிலுமை சரமசர மனைத்துமாகி
 மண்டலத்தி விருளகற்றும் சுடரதாகி
 மறை நான்காய் இறையாகி வருனம் நான்காய்
 எண்டிசையும் நிறைந்தவுயிர்க் குபிரதாகி
 எழுகடலாய் எழுமுகிளாய் யாவுமாகி
 முண்டகன் மாலற்யாத ஞானமூர்த்தி
 முத்துவா மடி பவளுக்கருள் செய்வாயே
 ஆகியங்தமாகி மறைப் பொருளதாகி
 அகண்ட பரிசூரணமா யனுதியாகி

நீதிதங்கு மெஞ்ஞான விளக்கதாக
நித்தபரி பூரணமாய்ச் சித்துமானை
சோதி செறியருட் குமலப் பாதம் போற்றி
துதிக்கறியா மானிடர்க்குத் துயரஞ் செய்து
வேதனை சேர் முத்து வினை யாடுதற்கு
விடைதருவாய் கயிலைமலை விமலனுரே.

வேறு

கௌல்வமான செகதல் மெங்கனும்
சென்று சென்று செனித்திடும் மானிடர்
அல்லவாற்றி யறம் பல குன்றவே
ஆழி சூழுகைத்தை வருத்தினர்
வல்ல குமகள் பாரம் பொறுக்கலன்
வந்து மாலுக் கபயமென் ரேதினாள்
புல்வர் பாவப் புலையர்கள் மாய்ந்தை
புத்தியாக நல் முத்தருளையனே

சிந்து

பூலோக வெட்சமியின் பூபாரம் தீர்க்கவென்று
பூரண கும்பத்தினின்று தானிறங்கியே
சாலோக ரெட்சகரைச் சாழுச்சு காரணரைச்
சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் பண்ணவே
பாலாழி நஞ்சையுண்ட பண்ணவு னகமகிழ்து
பார்வதிக்கு முத்து வரம் தானருளியே
மேலான முத்தமக மாரியென வேயமைத்து
மேதினியிற் சென்றுவினை யாடுமென்னவே
நாமகரணமிட்டு நல்விடையும் தான்தொடுக்க
நாகமணிப் பூண்ணிந்த தேகை யெழுங்கு
காலாழிப்பிதுன்ன க்கைவிளைகள் சோதிவிட
கண்டசர முத்துவடம் நின்றுவயங்க
பாலான ஏழுவகை முத்தளங்து தானெடுத்து
பாலை நல்லாள் முத்தருமை காணவிரும்பி
மேலாகி யெவ்வழிக்கும் மெய் யொளியாய் நின்ற சிவன்
மேனிதனில் மாரி முத்தை விசிவிடவே
ஏகாம்பரக் கடவுள் தேகமதிற் பட்டமுத்து
ஏகவடவைக் கணலாய் நின்றெரியவே

தாகபினி சேரவுடல் கோகவதனு ஸ்டெந்து
 தக்தளிக்குஞ் தன்மைதனைச் சக்தி யுணர்ந்து
 வேலவனை பைங்கரனை மேன்மையுடன் பெற்றெடுத்த
 வெள்ளிமலை நாதர்துயர் தீர்க்கனினைந்து
 பாலொளியை விசுதிரு சிறணிந்து குழிறக்கி
 பத்திரத்தினால் கோர முத்து மிறக்கி
 வார்சடையிற் கங்கை செறி வானவன்தன் மேனிதல்
 மாரி முத்தனக்கினியை வாங்கிஷ்டவே
 பாருல கனைத்தினுக்கு மோருகு வாப் நின்ற சிரு
 பார்த்திப ஞர் மெய்த்துயரம் தீர்த்த பிறகு
 இருந்து நெல்லளங்து ஏழுலகுஞ் தான்கொடுத்த
 ஈஸ்வரியே முத்துமக மரியும்மனே
 கருமாயன் தங்கையரே காரண சவுந்தரியே
 காசினியில் முத்துவரம் நாமருளினேம்
 பருமார்த்தில் முத்தையள்ளிப் பாராய்லே யெற்றந்தாய்
 பட்டமுத்துச் செய் வருத்தம் தாங்கவரிது
 தரைமீது மானிடர்க்குத் தானுமிந்த முத்தெற்றிந்தால்
 தாங்கரிது தாங்கரிது பூங்குழல் மின்னே
 வறையோலும் கொங்கைமின்னே மாலிமயன் புத்திரியே
 மானிடர்க்கு முத்தெற்யும் வண்ண முறைப்பேன்
 பறையே பாபரியே பாகடுமென் கொல்லியரே
 பக்தினியே யெந்தனுக்காய்ச் சித்தமிரங்கி
 நிரையாய்த் தவமிருப்பேர் சித்தியழும் பூசைசெய்வேர்
 நீதி தவறுதலகம் ஆளுமாசர்
 பறைபாதம் பூசை செய்வேர் பக்தியுடனே துசிப்பேர்
 பாலகர் விருத்தர்களாய் மேவியிருப்பேர்
 கரைகாணுச் சைவமறை கற்றணர்ந்த வந்தணர்கள்
 கற்பு நெறியே நடக்கும் பத்தினிப்பெண்ணார்
 விரைவாய்ச் சதாசிவத்தை வேண்டியடை ஞானிகட்கும்
 மின்னையாய் முத்து விளையாடல் தயிர்ப்பாய்
 சதிகேடர் தூர்ச்சனர்கள் சண்டாளர் பாதகர்க்கும்
 தாங்காத முத்தை யள்ளி போங்கி பெறிவாய்
 தவகேடர் தங்களுக்கும் தாட்சணிய மற்றவர்க்கும்
 தாங்கரிய முத்தையள்ளிச் சாக எறிவாய்

துட்டர் கபடகுக்கும் தன்மதிகுழ் வஞ்சகர்க்கும்
 தோகையரே தீயமுத்தை வரரியெறிவாய்
 வட்டிக்கு வட்டியிட்டு வரங்குமகா பாவிகட்கு
 மாற்றரிய முத்தையள்ளித் தூந்றியிடுவாய்
 ஒட்டி நின்று கோருரைக்கும் ஊர்க்கலகக் காரருக்கும்
 ஊழையிட்ட கூழைமுத்தை ஊற்றியிடுவாய்
 பத்தினியை உத்தமியைப் பண்புகெடப் பேசினேர்க்கு
 பால் நிறைந்த முத்துகளை வீசியெறிவாய்
 வைத்த பொருள் கொள்ளையிட்டு மாறுசொலும் பாவிகட்கு
 மாரிகையில் முத்தெடுத்துப் பாரிலெறிவாய்
 கொண்ட மணியாளிருக்கக் கூத்திமனை செல்பவர்க்கு
 கூடாத முத்தையள்ளி ஓட ஏற்வாய்
 மன்றில் சின்றிமுக்குரைத்து மாரூட்டம் செய்பவர்க்கு
 மாரிகையில் முத்தையள்ளி வீசியெறிவாய்
 பாலகநரப் பாவையரைப் பாற்பச்சவைக் கொன்றவர்க்கு
 பார செருப்பான முத்தை வரரியெறிவாய்
 வாலைபுவ னேஸ்வரியே மாரிமுத்து நாயகமே
 மானிலத்தின் முத்துவரம் யாவுமனித்தோம்
 பூவுலகமீது சென்று புல்லர்களைச் சங்கரித்துப்
 பூபாரங் திருமென்ற ஈதர் மறைந்தார்.

விருத்தம்.

சீர்மேவு மலையரசன் பேற்ற பாவை
 சிவபானை மனதிலுள்ளித் தவமேசேய்து
 பார்மீது செல்லமுத்து வரமும் வாங்கி
 படிபரவும் மாரியவ தாரங்கோண்டே
 கார்மேவு தலை சுவாசத்தால் யாருங்
 காணநவ கோடிசத்தி தலையுண்டாக்கி
 ஊர்தோறும் முத்துவிளை யாடவேண்ணி
 ஒள்ளிய போற்தேரேறிப் புறப்பட்டாளே.

சிந்து

வழுபொதி முத்தையளங் தீஸ்பரியாள் தேரிலிட்டு
 ஏப்பை பொற்காக நிருமெடுத்தாள்

பொற்காக நிரெடுத்தாள் பொற்பிரப்பங் கோவெடுத்தாள்
பொன்னையரள் வேப்பிலையைக் கையிற்பிடித்தாள்
வேப்பிலையைக் கைப்பிடித்தாள் வெண்ணீற்றுப்பையெடுத்தாள்
மெல்லி நல்லாள் கண்டசர மாலையெடுத்தாள்
ஆர்ப்பரிக்கும் பொன்னூக்கை தார்ப்பரிய மாயெடுத்தாள்
ஆரும் நடக்கவிடை தானருளினுள்
வரள்ப்பிடித்த சத்திகணம் தேரள்க்கொடுத்துத் தேரினுக்க
மாரியம்மன் முத்துரதம் ஏறி நடந்தாள்
காளி வடம்பிடிக்க காடேறி தேரினுக்கக்
கண்ணி நல்லாள் தேர்செலுத்தி முன்னேநடந்தாள்
நீலி வடம்பிடிக்க நீலகண்டி தேரிழுக்க
நேரிழையரள் தேர்செலுத்தி முன்னே நடந்தாள்
கூளி வடம்பிடிக்கக் கோமாட்டி தேரினுக்கக்
கோதை நல்லாள் முத்துரத மேற்நடந்தாள்
வீரகணம் முயின்னடக்க வீரபத்ரர் முன்னடக்க
மின்னையாள் முத்துரத மேறி நடந்தாள்
காரிகணம் பின்னடக்கக் கார்வடுகர் முன்னடக்க
காமாட்சி தேர்செலுத்தி முன்னே நடந்தாள்
குருஞாத சுவாமியுடன் கோடிபடை பின்னடக்கக்
கொம்பனையாள் முத்துரதம் ஏறி நடந்தாள்
வெள்ளிமலை தண்ணைவிட்டு வீரமுத்து மாரியம்பன்
வேவைரு றைபதியை மேகி நடந்தாள்
அப்பதியில் வாழுமூயர் அண்டர் முனிவோர் களெல்லாம்
ஆயிழையைக் காணவெதர் தேடிவருவார்
தமராரும் முத்துகளைச் சந்தியெங்கும் சிந்திடுவார்
தங்க ரெதன மாலைகளைத் தொங்கவிடுவார்
செம்பவளக் கால்சிறுத்திச் சித்திரப் பந்தலமைத்து
தேன்கதலி வரண்கரும்பு தேடி நிரைப்பார்
வம்புசெறி சந்தனக் குழம்புகொண்டு வீசிடுவார்
மாமகர தோரணங்கள் கட்டி நிரைப்பார்
குங்குமத்தினுல் மெழுகிக் குத்துவிளக் கேற்றிடுவார்
கோவைரிப் பட்டுகள் மேற் கட்டிவிடுவார்
செங்கமலப் பூ விறைத்துத் தெண்டனிட்டு முன்வருவார்
தெய்வகண்ணி மார்களெந்தர் காண வருவார்
நாழிநெல்லுக் கொட்டிடுவார் பூரணகும்பம் நிரைப்பார்
நாரியர்கள் கற்குரவாலாத்தி யெடுப்பார்

தானில்மலர் சிந்திடுவார் ஊழியங்கள் செய்திடுவார்
தாயே சாணமென்று போற்றி செய்குவார்
பாளைகொண்டு வீசிடுவார் பாலாஞ்சன மெடுப்பார்
பாதமதில் வீழ்ந்து நமஸ்கார மிடுவார்
ழுகமடல் கிற்டுவார் ழுவாலலங்கரிப்பார்
பெரன்னைய மாளிகளைச் சுற்றி யெற்வார்
நாகமணிக் கோவைகளை நாற்றிசையுங் கட்டிடுவார்
நாயகியே தஞ்சமென்று பாதம் பிடிப்பார்
வாலகுமரேசர் வந்து மாதாவைத் தெண்டனிட்டு
மாமலர்ப்பாதம் பணிந்து பூசை பண்ணவே
ஞாலமதை யாருமன்னை பாலனை யுறவுணைத்து
நாள்தோறும் வாழ்கவென்று நல்சிடை நல்கி
வாழுமம ராபதியை மங்கைநல்லாள் விட்டகன்று
வைகுந்தம் காணவென்று தேடி நடத்தாள்
மேகவர்ணனை நாட்டிலுள்ள கிட்டுனு கணங்களல்லாம்
மெல்லியரைக் காண வெதிர்தேடி வருவார்
நாகபுரினி சஞ்சலங் கோதாரிநயல் தீரவென்றும்
தாபரித்து ஆளும் மகஹரி யென்னவே
மேளமுகில் மேனியன்தன் மேதனியில் வாழ்பவர்க்கு
வீரமுத்து மாரி விடை தானருளியே
ழுசிலுறை நாமளார் வாழ்பிரம லோகமதைப்
பொற்கொடியாள் கண்டுமகிழ்வாகி நடந்து
தாவு துருவன்பத்தைத் தையல்நல்லாள் தாஞ்கடந்து
சத்தரிவி வாழ்புசியை கிட்டு நடந்த
ஒதுசனி வாழ்புசியை உத்தமியாள் தாஞ்கடந்து
உம்பர்க்கு யாழுலகர் பார்த்த மகிழ்ந்து
மேவுசெவ்வாய் வாழுலகம் தாவிவளம் பார்த்துகந்து
மெல்லிசல்லா எவ்விடம் கிட்டேதேகும் வழியில்
நாய்லமறை ஈற்யசேசர் குரு வாழ்ந்திருக்கும்
நற்பதிமினற் புதத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து
தாவிவரும் பாதைதன்னில் மேவுபுகன் வரழுலகம்
தாரங்க யுலகமுங் கண்டேதேகும் வழியில்
தாவியலர்போல் வதனக் காளிபடை சூழ்ந்துவர
கண்ணி நல்லாள் சந்தபதி தன்னையகன்று
ஈசான லேரகமதை ஏந்திமூயாள் தாஞ்கடந்து
இன்புறு குபேர நகர் தன்னையடைந்து

நீசர் வருணர்பதம் நீழ்சிருதி வாழ்புவனம்
கேரிஷூயாள் வாயு நகர் தானுமகன்று
செங்கிரக அக்கினி செறிந்திருக்கும் லோகமதை
தேன்மொழியாள் கண்டு மகிழ்வாகி நடங்கு
பொங்குழுகழ் சேர்புவனம் எங்கனுங் கண்டாதிசக்தி
பொன்னுலகம் வந்து வளம் பார்க்குமளவில்
கங்கையெல்லாம் தெவ்வகங்கை மங்கையெல்லா மரம்பை
காராம் பசுக்களெல்லாம் கரமதேனுக்கள்
பொங்குமணிப் பாறையெங்கும் பொன்னினெழுத்தாய்
ழுஞ்சமாய் வாழ்ந்திருப்பார் தேவகணங்கள் [விளங்கும்
கொங்குகபழ் சேரையெங்கும் சந்தனமும் சற்பகமும்
கோலமத யானை அயிராவக முமாம்
பொங்குகவர் பொன்னுலகம் தங்கியர சானுமன்னர்
போக முயரிக்கிரனூர் வந்து பணிந்து
சங்கைபெறும் வாழ்வுங்கி தாபரிக்க வேணுமென்று
தாமரைப் பொற் பாதமதில் வீழ்ந்ததோழவே
மங்கையர்க்கிளல்லா மரசாய் வாழ்ந்திருக்கு மாதிசத்தி
மாதவர்க்கு நல்கி கிடையேகும் வழியில்
எங்குமிருங் தானகற்றி ஏக வொளியாய் விளங்கும்
எழுபரித்தேர் சூரியன்தன் லோகமகன்று
துங்கரெதன மாமவுலி சூடியமன் வாழ்பத்தை
தோகை நல்லாள் கண்டுலகம் போகும் வழியில்
பங்கமுற்ற ஆழ்கடலை துங்கமுத்து மாரிகண்டு
பாருலகம் செல்வதற்கோர் கப்பலியற்ற
தேவதச்சனும் மயனைக் தேயைழுத்து வந்து
செப்பமுறுங் கப்பல் செய்ய உத்தரவிட்டாள்
மந்திரத்தை யுச்சரித்து யந்திரங்கள் தானமைத்து
சுந்தரமதான கப்பல் ஒன்றையமைத்து
எங்கை பரமேஸ்பரியாள் விங்கையுடன் செல்வதற்கு
எற்றபல சாதனங்கள் தானுமையைத்தார்.

விருத்தம்.

சீரோங்கு வருணன் மறை ஏராவாக
 சித்திரங்கேர் உருத்திரார்கள் வங்கதாக
 காரோங்கு மேழு முகில்கள் பலகையாக
 கதிர் பரவுந் தாரகைகள் தளமதாக
 பாரோங்கு வயிரவர் பாய் மணித்தானுக
 பலகலைகள் கப்பலுக்குக் கயிற்தாக
 தாரோங்கு சதுர் மறைகள் பாய்களாக
 தாபித்தான் கப்பலோன்று நேமித்தானே.

(2)

உச்சிதங்கேர் தேய்வதச்சன் மகிழ்ச்சியோங்க
 உவந்துமேமணி வயிரச்சுக்கான்மாட்டி
 பச்சை வயிரேயத்தால் பறுவான் தைத்து
 பாய்மரத்தில் பவளத்தால் பருமல் பூட்டி
 நச்சரவ மணிகளினால் கப்பி சேர்த்து
 நவக்கிரக மனைத்தையும் பாய்க்கொடிகளாக்கி
 வச்சிர மாலிகையமைத்த கப்பலோன்றை
 வரலிட்டான் மாரியம்மன் எதிர்விட்டானே.

கப்பற் பாட்டு

1	சீரிலங்கு மாதிசத்தி	—	தச்சன்
	செய்தகப்பல் பார்த்துகந்து		
	தாரிலங்கு தச்சனுக்கு	—	அம்மன்
	தங்கமலிப் பணியளித்து		
	கூரிலங்கு விழிமடவாள்	—	அம்மன்
	கொடியமுத்து பொதிசுமத்தி		
	பாரிலங்கு பரிகலங்கள்	—	யாரும்
	பயணம் வர விடைகொடுத்தாள்		
	விடைகொடுத் தேபயண பேரிகை முழுக்கி		
	வெற்றிமுர சதிரவே விருதுகள் பிடித்து		

படையிடுத் தேகோடி பரிகலங் சூழ
பதினெட்டு வகையான முத்துகளு மேற்றி
நடையிடுத் தேபரிதி மாலுமிய தாக
நஞ்சுக்க் கானியாய் வந்து படகேறி
தடையற்ற தண்டயல்க லாசுக எமைத்து
தையல்நல் லாள் கப்பல்பாயெடுத் ததுவே

- 2 கல்லுவைக்கக் கலாசுகளும் — அம்மன்
கடல்பார்க்க மாலுமியும்
கல்லெடுத்துப் படகிலிட்டு — அம்மன்
கனகமணிக் கொடியிழுத்து
வல்லபஞ் சேராதிசத்தி — அம்மன்
வடபறுவான் பாய்சிரித்து
கல்லைய வடமரத்தில் — அம்மன்
கால்சவுரி பாய்சிரித்து
சில்லைய முன்னணியில் — சக்தி
சீப்பெனும்பாய் சேர்த்திழுத்து.
சீப்புமுத லானபல பரய்களை விரித்து
சித்கிரக் கப்பலது திசைமாறி யோடி
தார்ப்பரிய மரனபிற வாழியது தாண்டி
தங்கமலை பவளமலை பச்சைமலை கண்டு
நாப்படும் பாற்கடல் கடங்குமக மாரி
நாகமலை விந்தமலை கண்டுமகிழ் வாகி
ழுப்படுங் சூழல்சேர முத்து மகமாரி
பொன்னைய கப்பல்கடல் தன்னிலோ டியதே
- ஒடிவரும் வடகைலைச் — சத்தி
ஒருநொடியில் தான்கடந்து
கிடியதோர் தென்கடலில் — அம்மன்
நீர்வளங்கள் பார்க்கலுற்றுள்
கூடிவரும் பரிகலங்கள் — எல்லாம்
கூக்குரவிட் டார்ப்பரிக்க

சாதிவரும் கடலோடி — அம்மன்
சாமிபதி தேடலுற்றுள்.

தேடியே வடகாசி மானகர் கடந்து
தெய்வமணி கண்ணிகைத் தீர்த்தமதிலாடி
பாடியே சிவழுசை வழுவாதியற்றி
பால்டிறமதான வெண் னீறதுபுஜீங்கு
சேஷமார் சூழவே கப்பலதில் ஏறி
செங்கமல மாயநகர் கண்டுமகிழ்வாகி
இடியே மர்யாடுரங்தன்னில் வந்து
உலகநாயகி கப்பல் கல்லுவைவத்ததுவே

- 4 கல்லுவைவத்துக் கரையில்வந்து — அம்மன்
கனகமணிப் பணியணிந்து
சொல்லிலங்கு மாதிசத்தி — அம்மன்
குழவரச் சேடியர்கள்
மல்லிலங்கு பரிகலங்கள் — அம்மன்
வாச மலர்ப் பதம் பணிய
கில்லிலங்கும் வளங்களை — அம்மன்
விருப்பமுடன் பார்த்துகந்து
செல்ல நெடுகர் வாழுவோர் — யாரும்
தேவிபதம் தான்பணிய
வல்லநெடு மாமயன் — தங்கை
வரங் கொடுத்தா னைவருக்கும்.
வரங்கொடுத் தவ்வடியவரை யனுப்பிப்பின்னர்
வருமாயா புத்தைவிட்டு வரிசையோடு
உரமிஞ்சுபடை கூட்டிய பரணையுன்னி
உம்பர்களு மதிசயிக்கப் படகிலேறி
கரைமிகுந்த கரியநிற வாழிதாண்டி
கண்ணி வரும்போதுவள மதுரைகானை
தரியலர்கள் வெருவவம்மன் கரையில் வந்து
சார்ந்துமதுரைப் பதிமேலிறங்கிச் சென்றுள்.

சிந்து

ஆழிசுற்றும் பூவுலகம் பேறுபெற்று வாழுவருள்
 அன்னை மதுரைப்பதியைக் கண்டு நடந்து
 வாரிதுக்குங் கொங்கையின்னூர் தேவியிருபாலும் வர
 வரனவர்கள் கற்பகப் பூமாரி சொரிய
 தட்டர் குலஞ் சங்கரித்து சிட்டபரிபாலனஞ்செய்
 தோகை எல்லாள் விதிவழியாக நடந்தாள்
 கண் பிறை முடித்தசடைக் குத்தரிடப் பாலிலுறை
 கோதையரும் வேதியர்தன் விதிவரவே
 நக்கனாருள் பெற்ற பரை மிக்க வரவுக்குசியார்
 நல்வரவுகண்டு புதுக்கோலமிடுவார்
 பூரணாகும்பம் நிறைப்பார் பொன்னுலவங்கரிப்பார்
 பூவை எல்லார் கற்பூரவாலாத்தி யெடுப்பார்
 வாரணியுங் கொங்கையின்னூர் மாரியம்மன் முன்புவங்து
 மாமலர் பதம்பணிந்து பூசைபுரிவார்
 காரண சவுந்தரியே நாரணன்றன் தங்கையரே
 காத்து ரெட்சித்தாஞ்செமன்று போற்றிசெய்குவார்
 மேதினியெல்லாம் நிறைந்த சோதிமுத்து மாரியம்மன்
 வேதியர்கள் விதிகிட்டுப் போகும் வழியில்
 தீழிமன்னர் விதி வந்துசேர முத்துமாரியம்மன்
 நீலவிழிப் பாண்டியனைக் கண்டுவெகுன்று
 காதில் மகிடாசரை வாதில்வென்ற பூரணியாள்
 காமாட்சி தன்மனதில் கோபம் மிகுந்து
 மேதினியிற் பாண்டியன்தன் மெய்விழியைத் தான்மறைக்க
 வேண்டுமென்று வெள்ளிமலை மேஸிநடந்தாள்
 வெள்ளிமலை நாதரிடம் வீரசத்தி வந்துநின்று
 மெய்ப்பதம் பணிந்துலக வற் புதஞ்சொல்வாள்
 வள்ளல்மதிதன் மரபில் வந்தகமிழ் மாற்றுக்கு
 வானுதலிற் கண்கிடைத்த மாதவத்தினால்
 வெள்கிடையின் மீதிவர்க்க வேதியரே நாணமுற்றேன்
 மெய்விழி மறைக்கவருள் செய்யுமென்னவே

ஜயதுமுவந்துகவஞ் செய்யுமெனவே மறைந்தார்
ஆதிசத்தி நற்றவத்துக் கென்றுநடந்தாள்

விருத்தம்

அருமறையின் போருளாகி ஞானமாகி
அனைத்துயிருக் குயிராகி யமலமாகி
வரமருஞுஞ் சேஞ்சடரை மனதிற்கோண்டு
மகமாரி தவவேட வடிவந்தாங்கி
மரவுரியிஞ் சடைமுடியுஞ் தரித்தே வேத
மறைநவிலுஞ் சேபமாலை கரத்திலேந்தி
பரவரிய கயிலைமலைச் சாரல்சேர்ந்து
பார்வதியும் தவநேறியைத் தலைமேற்கோண்டாள்
வித்தகஞ்சேர் மலையரசன் பேற்றபாவை
வீரகம்பந்தனிலிருந்து தவஞ்சேய்நாளில்
அத்தனெதிர் தோன்றுத தன்மையாலே
அதிசபித்து மிகவாடி அவலங்கூர்ந்து
சித்தமதில் நிறைந்தபரஞ் சடரைப்போற்றி
சிவயநமவேனு மேழுத்தைத் திடமாயுன்னி
பத்தனியாம் மாரியம்ம னறிவாய்நின்ற
பழமறையின் போருளையுன்னிப் பாவோளே.

சிந்து

ஒங்காரத் துட்பொருளே ஓம் நமசிவாயமென்னும்
உத்தமரே பொற்பதங்கள் போற்றினேனையா
ஷங்காவில் வாசமுள்ள ஷுவரும்பும் கொன்றறமுடி
புண்ணியரே பொற்பதங்கள் போற்றினேனையா
நிங்காத யோகசிலை சேசமூடனே புரிந்தேன்
நீலகண்டா பொற்பதந்தந்தானு கையனே
தாங்காத வீரகம்பம் தன்னில் தவசிருந்தேன்
சாமிவந்து பார்த்து வாந்தந்தருளையா

அண்டமனைத்துங் கடங்த அத்தாபதம் பணிந்தேன்
 ஆனவர மீயமன்றானருளையா
 பண்டுமறலிக்குதைத்த பாதா பதம் பணிந்தேன்
 பார்த்துவரமே கொடுத்துக் காத்தருளையா
 விண்டுமறை வேதியனும் கண்டற்யாப் பாதமுடி
 விண்ணவனே தண்ணருளைப் பண்ணியருள்வாய்
 தெண்டிரையில் வந்தஙஞ்சை உண்டுயிரைக் காத்தவருள்
 தேவாதிருவளங் கொண்டாளுமையனே
 தேவாதி தேவவென்று செப்புமடியார்களுக்கு
 சேரும்வினை தீர்த்தருளும் ஆதி அபயம்
 பாவானர் சாற்றுபுகழ் பாத்திரனே தோத்திரஞ்செய்
 பத்தினியாட் கொத்தவரம் மெத்தவருள்வாய்
 முவா முழுமறையின் முப்பொருளே எப்பொருட்கும்
 முன்னவனே பொன்னடிகள் தண்ணிலபயம்
 பூவார் வடநிழலில் போந்துமறை யந்தணர்க்கு
 போதநிலை காட்டியருள் புண்ணியா போற்ற
 வேளனைய பாண்டியன்தன் மெய்கிழியைத் தான்மறைத்து
 வீரசொர்க்கம் சேர்க்கவிடை தாருமையனே
 காளமுகில்போல் மிடற்றுக் காவலனே காருமையா
 கங்கைமுடி யாய் பதந்தந் தாருமையனே
 என்றிரங்கி யன்னைனின்று ஈசனருள் வேண்டுமெல்லை
 ஏந்து மழுமான் தரித்த ஏகனறிந்து
 துந்றுகிடை யேற்வந்து தோகைமுன்பு தோன்றினின்று
 தய்யதிரு மேனியருட் காட்சி நல்கியே
 பண்டுதமிழ் மாறன்றுதல் கொண்டவிழி தானழிக்க
 பாலுடைய மாவில் வடுவாக வுதித்து
 கண்டுகளி கொய்திடவே யண்டிவரும் பாண்டியனின்
 கண்ணுதலிற் பால்தெளித்துஞ் எண்ணமுடிப்பாய்
 நிலவிழிப் பாண்டியனின் நேர்கிழியைத் தான்மறைத்து
 நிள்புகிக்கு வாழ்வுங்கள்கி மீழ்கெனச்சொன்னார்.

விருத்தம்

- 1 ஜெயனது திருவருளா லாதிசத்தி
அம்புவிக ளைனத்துஞ் சென்றனலை மாற்றி
வேய்யவெப்புக் கோதாரி யனைத்தும் மாற்றி
வேள்விசெய்வோர்க் கருள்புரிந்து வினைகள் மாற்றி
வையகத்தில் தமைத்துதிக்கும் அடியார் தங்கள்
மனங்குளிர வரமுதலி மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
தேய்வமக மாரியம்மன் கும்பமேறி
திருமனது குளிர்ந்திருந்தாள் தீனமுந்தானே
- 2 அந்தீசந்தி யுனதுமலரடியை யன்னி
அடைக்கலமென்றே குதிக்குமடியார் தங்கள்
சிந்தைநோந்து வருந்தாமல் உயிர்சோ ராமல்
தீயபினி வாராமற் சிறுமைக்கிக்;
வந்தவெப்புக் கோதாரி யனைத்தும் மாற்றி
வையகமேலாங் குளிர மகிழ்ச்சியோங்க
ங்தத்தமும் மனமிரங்கி யருளவேண்டும்
தாரணியிலறம் வளர்க்கும் தருமத்தாயே
- 3 தாயாகித் தருமநேறி விளக்கதாகி
தாவரமாய்ச் சராசரங்கட் துயிரதாகி
பேயாகிப் பிறம்பாகி ஞானமாகி
பேரின்ப லீடதற்கோர் உறையதாகி
சேயாகிச் சேகமேங்கு மன்பதாகி
சேவைசேயு மடியவருக் கேளியராகி
தாயாகி வரங்கோடுக்குஞ் தருமத் தாயே
தண்டிரைகுழ் புவியோருக்கருள் செய்வாயே

முற்றிற்று

தேவிதுணை.

வளம்பு மிக்க வர்ணங்களிலும்
கண்களைக் கவரும்
பார்டர்களிலும்
நவநாகர்க

வெள்ளூர் நெடுஞ்சாலை
90, இரண்டாம் குறுக்குத்தெரு,
சொழும்பு—11.

பட்டு—நூல்
சேலைகளும்
ஒர்ட்டிக்
குட்டிக்
தினுசுக்களும்
கிடைக்குமிடம்.

தந்தி : வெலவர்.
போன் : 4063.

பதிப்பகம்
இராஜ ஏஸ் விமிடெட்,
39, புதிய சேரனகர் தெரு,
கொழும்பு.